

ON THE SAME PAGE מערך שיעור בעקבות צפייה בסרטון הקצר

https://www.youtube.com/watch?v=F_nb5wBsTaQ

רקע:

כאנשים בכלל וכאנשי חינוך בפרט שינויים על אף שהם מבורכים אינם פשוטים לפחות בהתחלה. השינויים בדרישות המערכת והעולם המתחדש באופן תדיר בעיקר בקרב התלמידים שלנו מאלץ אותנו שוב ושוב לחשוב מחוץ לקופסא, לנסות שיטות הוראה חדשות ולמעשה להרחיב את הפרספקטיבה שלנו.

מה זה דורש מאתנו? איך אנחנו דואגים להתחדש לנוכח המציאות? בנוסף, היכן עובר הגבול בין הישן לחדש? האם זה אומר שאין הישן רלוונטי עוד? - שאלות אלה מאלצות אותנו לצאת למסע מרתק בנינו לבין עצמינו וגם אחד עם השני כצוות להעמיק ולתת תשובות נכונות ומותאמות עבורנו ועבור תלמידנו על מנת ליצור תהליך למדיה ערכי-חינוכי יעיל ביותר.

מה המקום של התלמידים שלנו במסע הזה? האם הם יכולים לקחת תפקיד בו? מה אנחנו יכולים ללמוד מהם? שאלות נוספות שאנו צריכים לשאול את עצמנו במידה ואנחנו רוצים ליצור תהליך למידה הדדי בו גם אנחנו נצא נשכרים וגם תלמידנו ירגישו שיש להם מקום ויכולת להתבטא.

אוכלוסיית יעד: **צוותי הוראה.**

מטרות:

- לעורר את הצוות לצאת למסע חשיבתי ויצירתי בכל הקשור לתכנים, לטכניקות ולדרכי הוראה שונות ומגוונות.
- לפתח חשיבה ביקורתית עצמית: עד כמה כל אחד מאנשי הצוות פתוח לחידושים, לשינויים וללמוד מהתלמידים.
- לייצר שיח רחב ומעמיק יותר בכל הקשור ללמידה.
- ליצור שיתופי רעיונות ומחשבות בין חברי הצוות.
- לתת מקום לתחושות ולרגשות השונים של הצוות לנוכח השינויים השונים.
- לייצר מרחב בטוח, תומך ומעשיר בין כל חברי הצוות.

מערך המפגש:

פעילות: מצ"ב בסוף המערך מספר נושאי שיחה אפשריים (ניתן לכתוב נושאים משלכם בהתאם לצרכי או למאפייני בית הספר שלכם). לחלק את הצוות באופן אקראי לשתי קבוצות: קבוצה אחת מייצגת את המורים וקבוצה שנייה מייצגת את התלמידים. כל פעם לרשום את הנושא המדובר וכל קבוצה מקבלת כמה דקות לתהליך חשיבה מהי דעתם של התלמידים/ המורים מול הנושא המדובר ועליהם לאחר מכן להציג במליאה. לבסוף לחשוב ביחד שתי הקבוצות איך אפשר להביא לשילוב של שתי העמדות השונות.

לאחר מכן להקרין את הסרטון.

שאלות לדין:

1. מה למעשה ראינו בסרטון?
 2. עם מי מהדמויות קל לכם יותר להזדהות?
 3. מתי אנחנו גורמים לתלמידים שלנו לצאת מן הקופסא ואיך הם עוזרים לנו לעשות כך?
 4. האם כל אחד מאתנו ואנחנו כצוות אכן פתוחים ונכונים ללמוד מתלמידנו? לצאת מחוץ למוכר והידוע? איזה תחושות/ רגשות עולים לנו בהקשר הזה.
- פעילות לסיום: שכל אחד יגיד בסבב איזה פעולה הוא יעשה השנה על מנת להיות פתוח לצאת מן המוכר ולתת לתלמידיו ללמד גם אותו.

הרציונל:

כאנשי חינוך מהמבקשים להעביר את תלמידנו תהליך לימודי אנו למעשה דורשים מהם לפתוח את ראשם, להראות סקרנות, להעמיק, לשאול, לחקור ולחשוב מחוץ לקופסא. מכאן כי אם זו הדרישה שלנו מהם כתלמידים מן הראוי שאנחנו כאנשי חינוך נעשה את אותו תהליך בכל הקשור למקצוע שלנו ולמידת הפתיחות והמוכנות שלנו לעבור תהליך שכזה.

כמעט בכל אחד מאתנו ניתן לראות את הפער בין הרצון להיות פתוח ונכון ללמוד מאחרים אל מול התנהגותנו בפועל. מדובר בפער נורמטיבי ומובן. אם זאת, דווקא כאנשי חינוך אשר בידינו נמצא המון כוח, ראוי שניתן מקום לחשיבה ולחקירה בדבר צמצום פער זה ולהוות דוגמא לכך עבור התלמידים שלנו.

במפגש בין העולם שלנו לבין העולם של התלמידים שלנו שם מתרחש הקסם ושם למעשה קורית הלמידה המשמעותית ביותר הן עבורנו והן עבורם וללא מפגש זה יוותר תהליך הלמידה רדוד וחסר כל התפתחות, סקרנות ויצירה.

יום המורים הבינלאומי מהווה הזדמנות נהדרת לדון בנושא זה אשר מעסיק מורים בכל העולם ולתת להם מקום להביע את עצמם, לדבר ולצאת למסע של חשיבה עצמית וציוותית אשר מטרתה להעצים אותם כפי שמגיע להם.

מאחלים לכם שיעור נפלא ומפריה
קבוצת אפיקי תקשורת וצוות אופקים
03-9369475
דנה ואורית 052-8898900

נושאים אופציונאליים לדיון:

מה מפחיד אותנו בשינויים?

האם יש לתת לתלמידים מקום בבית הספר להביע את דעתם בכל הקשור לתכני הלימוד השונים?

איך אפשר לגרום לתהליך הלמידה להיות מהנה וחוויתי יותר?

האם צריכים להיות גם נציגי תלמידים בישיבות הקשורות לאירועים חברתיים בבית הספר?

האם המורים בבית הספר שלנו זוכים לכבוד מצד התלמידים?

האם התלמידים בבית הספר שלנו זוכים לכבוד מצד המורים?

האם בבית הספר יש שיח פתוח עם התלמידים על נושאים אשר מעניינים אותם בגילאים הללו?

האם אנחנו כמורים מאמינים שיש לנו מה ללמוד מהתלמידים שלנו? האם אנחנו התלמידים מרגישים שיש לנו איך לתרום למורים שלנו?

מה חשוב לנו כמורים/ כתלמידים להגיד למורים/ לתלמידים שהם לא מבינים עלינו?